

มหาวิทยาลัย

ปีที่ 42 ฉบับที่ 91 วันพฤหัสบดีที่ 14 พฤศจิกายน พ.ศ. 2556

ม.ราชภัฏนครฯ ประกาศการรับสมัครเลือกตั้งเป็นประธานและกรรมการสภาคณาจารย์ฯ

สืบเนื่องจากประธานและกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ ในชุดปัจจุบันจะครบวาระการดำรงตำแหน่งในวันที่ 23 พฤศจิกายน 2556 นี้ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ประกาศการเลือกตั้งประธานและกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 23 ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชว่าด้วยสภาคณาจารย์และข้าราชการ พ.ศ. 2547 โดยมีรายละเอียดการรับสมัคร (โดยสังเขป) ดังนี้

สัดส่วนของกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ คือ กรรมการจากคณาจารย์ประจำ จำนวน 19 คน (ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา สายวิชาการ พนักงานในมหาวิทยาลัย (สายวิชาการ) อาจารย์ประจำสัญญาจ้าง) และกรรมการจากข้าราชการ จำนวน 1 คน (ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา สายสนับสนุนวิชาการ)

รับสมัครตั้งแต่บัดนี้จนถึงวันที่ 15 พฤศจิกายน 2556 เวลา 08.00 – 16.00 น. (ไม่เว้นวันหยุดราชการ) ณ งานนิติการและการเจ้าหน้าที่ กองกลาง สำนักงานอธิการบดี ประกาศรายชื่อผู้สมัครและผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง วันที่ 22 พฤศจิกายน 2556 และวันเลือกตั้ง วันที่ 27 พฤศจิกายน 2556 ตั้งแต่เวลา 08.00 – 15.00 น. ณ สำนักงานอธิการบดี

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช รับสมัครนักศึกษาภาคปกติ ประจำปีการศึกษา 2557 ประเภทสอบคัดเลือกตรง เพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี 5 คณะ คือ คณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิทยาการจัดการ และคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม โดยการรับสมัครออนไลน์ระหว่างวันที่ 1 พฤศจิกายน 2556 – 7 มกราคม 2557 ดูรายละเอียดการรับสมัครเพิ่มเติมได้ที่ www.nstru.ac.th

หาก คณะ ศูนย์ สำนัก และหน่วยงาน มีความประสงค์จะลงข่าวผ่านมหาวิทยาลัยสามารถส่งข่าวผ่านทาง E-mail pr@nstru.ac.th หรือผ่านทาง Facebook ฝายสื่อสารสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

นักรังปากซอย

พร พ่วงกิม

สาวน้อย “ศิवालัย” เธอเพิ่งมีโอกาสได้นับและทำความรู้จักกับตัวเลข 13 หลัก ซึ่งเป็นตัวเลขแสดงลำดับที่ในความเป็นประชาชนคนของแผ่นดิน พร้อมกับบัตรแข็งขนาดกะทัดรัด 1 ใบที่ใครต่อใครมักเรียกติดปากว่า “บัตรประชาชน” แต่ชื่อเรียกอย่างเป็นทางการ คือ บัตรประจำตัวประชาชน หรือ The National ID Card เพื่อยืนยันยืนยันความเป็นบุคคลมีสัญชาติ ขณะเดียวกันก็ยังยืนยันอีกด้วยว่า เธอเป็นสาวแล้ว อ้อ ! เธอเป็นสาวแล้วนะ จริง ๆ ด้วย เพราะสถานภาพเปลี่ยนแปลงไป จาก “ต.ญ.” มาเป็น “น.ส.”

ด้วยรูปใบหน้าค่อนข้างกลม ปาก คอ จมูก คิ้ว คาง แก้ม ผม และนัยน์ตาล้วนวางตำแหน่งอย่างได้สัดส่วน จึงทำให้เธอดูสวย สวยแบบไทย ๆ จะว่าเหมือนตุ๊กตาไทยก็ไม่ผิด ประจวบกับเรือนร่างสมส่วนตามแบบผู้หญิงสวย ไม่อวบอ้วน และไม่แบบบางเกินเกณฑ์ แม้จะไม่มีลักษณะพิเศษของความเป็น “คนเด่น” แต่เธอก็ดูสวยชวนมอง และมองซ้ำ ๆ ๆ ได้ไม่น่าเบื่อ

สาวน้อยศิवालัยมีชื่อจำเพาะที่พ่อแม่เห็นพ้องกันให้เรียกเธอว่า “แบม” นอกจากร่างกายสมส่วน อันเนื่องมาจากการเลี้ยงดูด้วยดีจากครอบครัวชนชั้นกลาง ซึ่งมีปัจจัยเกื้อหนุนสำหรับการดำรงชีวิตยุคปัจจุบันอย่างค่อนข้างครบถ้วนแล้ว สาวสวยศิवालัยเธอยังมีวินัยปฏิบัติอย่างค่อนข้างคงเส้นคงวา ที่ดูเหมือนจะหาได้ยากยิ่ง สำหรับเด็กและเยาวชนไทยรุ่น “เจนเอเรชั่น-มี” ด้วยน้องหนูศิवालัยมีวัตรปฏิบัติสม่ำเสมอคงเส้นคงวาในการดูแลร่างกายและรักษาสุขภาพ โดยการวิ่งออกกำลังกายเป็นเวลา 1 ชั่วโมง ในตอนเย็นหลังเลิกเรียน และการออกกำลังกายของเธอจะเสร็จสิ้นลงก่อนเวลาอาหารค่ำ เพราะเหตุนี้กระมังผู้คนในย่านนี้ตลอดปากซอยจรดกันซอย มักมีโอกาสได้พบเห็นสาวน้อยคนนี้วิ่งออกกำลังกายอยู่เป็นประจำ บางวันอาจมีรุ่นเพื่อน ๆ พี่ ๆ หรือบุคคลอื่น ๆ ที่คุ้นหน้ามาร่วมวิ่งออกกำลังกายด้วยเสมอ ๆ

อยู่มาไม่นานทั้งผู้ร่วมวิ่ง ร่วมเดิน และผู้สัญจรผ่านไปมาต่างพากันแปลกใจ ที่जू ๆ ก็ไม่ปรากฏวิเววของสาวน้อยศิवालัยที่มักวิ่งออกกำลังกายยามเย็นเหมือนเช่นเคย บ้างก็มีคำถามมากมายอยู่ในใจ และบ้างก็คาดเดากันไปต่าง ๆ นานาตามประสาคนไทย “สไตส์ไทยลือ”

โอ้ ! สาวน้อย ! เธอหายไปไหนนะ เฮ้อ ! ซอยนี้ดูเงียบเหงาลงถนัดตาทันทีที่ไร้ร่องรอยเธอ

ความจริงก็คือว่า หนูแบมเธอเปลี่ยนแปลงตารางเวลาวิ่งออกกำลังกายมาเป็นยามเช้าตรู่ ระหว่าง 05.00 – 06.00 น. ซึ่งพบว่ามิกกลุ่มเดิน – วิ่งออกกำลังกายเพื่อสุขภาพจำนวนมากกว่า ส่วนใหญ่เป็นผู้ชายวัยกลางคนถึงสูงอายุ และมีผู้หญิงในวัยเดียวกันอยู่บ้าง ด้วยเหตุผลทางด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์และด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาที่ยืนยันว่า ระบบร่างกายของคนเรานั้น การออกกำลังกายจะหนักหรือเบาก็ตาม เวลาในช่วงเช้าจะเกิดประสิทธิผลมากกว่า ในเรื่องนี้น้องหนูศิवालัยได้สาธยายเหตุผลให้คุณพ่อคุณแม่หายข้องใจและเห็นด้วยกับการเปลี่ยนแปลงเวลาในการออกกำลังกาย

เหตุการณ์ได้ดำเนินไปท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงจากแปลกจนกลายเป็นปกติ กระทั่งผู้เป็นพ่อเป็นแม่ได้รับแรงกระตุ้นให้ตึกคักและอยากจะทำออกกำลังกายบ้าง

“นี่ ! แบม ! แม่ขอถามหน่อยสิลูก ทำไมก่อนออกวิ่ง แม่เห็นลูกแบมต้องยืดแข้งยืดขา ดัดเท้าดัดแขนดัดขาและดัดมืออยู่พักหนึ่งละลูก ถ้าเราออกวิ่งเหยา ๆ ทันทีเลยจะไม่ได้หรือลูก ก็แค่วิ่งช้า ๆ นี่ลูก”

“อ้อ ! เขาเรียกว่าวอร์มอัพคะแม่ เป็นการกระตุ้นกล้ามเนื้อ เส้นเอ็น และอวัยวะให้รับรู้ถึงการเคลื่อนไหวที่กำลังจะเกิดขึ้น เพื่อป้องกันการบาดเจ็บคะแม่ โอ้ว ! ไม่ใช่มีเฉพาะวอร์มอัพนะแม่ พอออกกำลังกายเสร็จปุ๊บก็ต้องทำคูลดาวน์ทันทีเลยคะแม่”

“เฮ้อ ! แล้วเขามีหลักเกณฑ์อะไรบ้างล่ะโอ้ววอร์มอัพและโอ้วคูลดาวน์นี่ลูก !”

“ไม่มีอะไรหรอกคะแม่ เป็นการยืดกล้ามเนื้อ เส้นเอ็น และอวัยวะส่วนที่ถูกใช้งานด้วยการวิ่ง ดัด ยืด รั้ง ส่วนใหญ่ก็ทำตรงข้ามกับปกติ”

“หา ! ตรงข้ามกับปกติ !” ผู้เป็นแม่่ง

“เช่น ขาของคนเราเนี่ย ปกติหัวเข่าจะงอเข้าหาตัวเราได้ในทำนี้ เราก็ดัดให้เกิดแรงดึงในด้านตรงข้าม เอาอย่างนี้ ! หนูทำให้แม่ดูอย่างช้า ๆ ดูกว่าคะ” สาวน้อยแสดงท่าทางการอบอุ่นร่างกายหรือวอร์มอัพให้แม่ดูประมาณ 10 นาที

(ต่อหน้า 3)

“แล้วคุณดาวนั้สะลูก !”

“อ้อ !” ก็เหมือนกันทุกประการ แต่ทำกลับกัน เนอะ ! หนูว่าแม่ต้องงงแน่ ๆ ค่ะ” แล้วเธอก็อธิบายต่อตามแบบอย่างที่เป็นที่พิธีกรนักวิทยาศาสตร์การกีฬารูปลักษณ์ที่แสดงให้ดูทางโทรทัศน์ช่องโปรดของเธอ

“คืออย่างนี้ค่ะแม่ วอร์มอัปเนี่ยเราจะขยับแข้งขยับขา โดยเริ่มจากเบาๆ ก่อนแล้วค่อย ๆ หนักขึ้น ๆ ตามลำดับ ขณะที่คุณดาวนั้ เราจะเริ่มจากหนักก่อนแล้วค่อย ๆ เบาลง ๆ เรื่อย ๆ ค่ะแม่”

เพื่อให้แน่ใจว่าทำถูกต้องหรือไม่ คุณแม่เริ่มปฏิบัติตามคำแนะนำและสาธิตของลูกสาว

“อย่างนั้นแหละ อ้า! อย่างนั้นแหละ นั้น นั้น นั้น ถูกแล้วแม่ขา”

ลูกสาวยังคงขยับขยับแข้งขยับขาเหมือน ตื่นขึ้นออกกำลังกายเข้าประตูตรงตามเวลาเดิมไม่เคยคลาดคลาย ส่วนผู้เป็นพ่อแม่ก็ทำได้บ้าง ทำไม่ได้บ้าง และไม่ได้ทำบ้าง ไม่สม่ำเสมอจริงจังมุ่งมั่นเหมือนเช่นลูกสาว

อยู่มาวันหนึ่ง ! คุณแม่ได้ยินเสียงคล้ายลูกสาวกำลังอาเจียน จึงตกใจ และรีบวิ่งไปดูในห้องน้ำ

“เป็น เป็น เป็น อะไรหรือลูกแบม !”

“ไม่รู้ค่ะแม่ รู้สึกมวนในท้อง และก็คลื่นไส้ด้วย”

ผู้เป็นแม่ร้อนใจจึงรีบพาลูกสาวไปพบแพทย์ยังคลินิกที่คุ้นเคยกันในเย็นพลบค่ำวันนั้น

คุณหมอตรวจร่างกายตามระบบตามปกติ แต่ก็เอะใจกับคำบอกเล่าของผู้เป็นแม่ คุณหมอจึงให้หนูแบมดื่มน้ำสีแดงประมาณครึ่งแก้ว

“หนูแบม ! หนูดื่มให้หมดนะคะ แล้วนั่งรอในห้องตรวจประมาณ 15 นาที จากนั้นน้ำหมอมจะขอเจาะเลือดและเก็บตัวอย่างปัสสาวะนะคะ”

การเก็บตัวอย่างเลือดและปัสสาวะผ่านไปเพียง 1 วัน คุณหมอก็มีโทรศัพท์ถึงผู้เป็นแม่ ขอเชิญคุณแม่พบที่คลินิกเป็นการส่วนตัว

“สวัสดีค่ะ คุณพี่มากับใครคะ”

“ปละ ปละ ปละ เปล่าค่ะ พี่มาคนเดียว คุณพอกับหนูแบมไปจับจ่ายซื้อข้าวของกันค่ะ”

คุณหมอบิดประตูห้องตรวจโรค หันซ้ายแลขวาเพื่อให้แน่ใจว่าไม่มีใครหลงเหลืออยู่ในห้องตรวจโรคขนาดกะทัดรัดนั้น

“อยากให้คุณพี่ตั้งสติที่จะฟังผลสักนิด หมอเป็นห่วงคุณพี่มากที่สุดเลยคะ คุณพี่มีลูกสาวแสนดีน่ารักน่าอัศจรรย์ แต่มนุษย์ทุกเพศทุกวัยล้วนผิดพลาดกันได้ทั้งนั้น คุณพี่พร้อมจะรับฟังหรือยัง กรุณาตั้งสติให้มั่นคง อะไรจะเกิดก็ต้องเกิด คุณพี่ต้องทำใจและรับให้ได้นะคะ”

คุณแม่ของสาวน้อยคิดว่าล้วยพักหน้ารับคำอย่างงง ๆ ยังจับต้นชนปลายไม่ติด ใจหนึ่งก็อดประหวั่นพรึ่นพริ้งขึ้นมาในบัดดล เพราะโรคร้ายต่าง ๆ หลายโรค ซึ่งในอดีตจะเกิดกับคนมีอายุเท่านั้น แต่ปัจจุบันกลับพบว่า โรคร้ายเหล่านั้นได้เกิดขึ้นกับ วัยเด็กวัยหนุ่มสาวอย่างน่าตกใจ

“คุณหมอบอกมาเถอะคะ ถึงอย่างไรพี่ก็ต้องรับให้ได้ ลูกสาวของพี่ทั้งคน ถึงจะวิตกกังวลมาก แต่พี่ก็มั่นใจว่ารับได้”

“หนูแบมเธอตั้งท้องคะคุณพี่”

“หา ! คุณหมอมว่าอะไรเนี่ย”

คุณหมอดูยิ้มเบา ๆ อีกครั้ง คุณแม่จึงตื่นจากภวังค์ ใบหน้าซีดเผือด คิ้วขมวดเกร็ง น้ำตาไหลพราก นึกทบทวนย้อนหลังทั้งเธอและสามีตั้งอกตั้งใจเลี้ยงดูลูกสาวอย่างดีเยี่ยม และลูกสาวก็เป็นเด็กดีตอบแทนบุญคุณพ่อแม่อย่างน่าเชื่อถือยิ่ง โอ้ย ! ตายแล้ว ! นี่มันเกิดอะไรขึ้น แล้วเธอกับครอบครัวจะทำอย่างไร จะอยู่กันแบบไหน ?!

“คุณพี่ต้องค่อย ๆ พุดจากกับลูกสาวนะคะ ลูกยังเด็กเกินไปที่จะเรียนรู้การป้องกันตัวเองได้ครบถ้วน แกยังเด็ก ยังอ่อนแอเกินไป ลองปรึกษากับคุณพี่ผู้ชาย ค่อย ๆ หารือกันนะคะ ใจเย็น ๆ หนักแน่นเข้าไว้ อย่าทะเลาะกัน อย่าโทษกัน อย่าดูค้ำว่าลูกแค่แสร้งว่าเกิดอะไรขึ้นกับตัวเอง แกดงซ้ำใจสาหัสทีเดียว อย่าทำให้ลูกต้องมีแผลในใจติดตัวไปจนตาย พ่อแม่ต้องให้กำลังใจลูกอย่างจริงใจ หากคุณพี่ต้องการคำปรึกษา หมอก็ยินดีทุกเวลาเลยคะ”

(ต่อหน้า 4)

ผลิตโดยงานสื่อสารสัมพันธ์ สำนักงานอธิการบดี
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

สวัสดิ์ดีคะพบกับมหาชัยสารคอลัมน์ “พักเที่ยง” ประจำวันพฤหัสบดีที่ 14 พฤศจิกายน 2556 ตรงกับวันขึ้น 12 ค่ำ เดือน 12 ปีมะเส็ง วันนี้ (14 พ.ย.) ตั้งแต่บ่ายสองโมงเป็นต้นไป ขอเชิญผู้สนใจร่วมฟังการบรรยายเรื่องเทคนิคการถ่ายภาพของไฮเซน ฟาร์มานี นักถ่ายภาพฝีมือระดับโลก ในหัวข้อ พหุวัฒนธรรมผ่านเลนส์ (Multiculturalism through the lens) ที่ห้องอเมริกันคอนเนออร์ โดยมีอาจารย์อนิรุช ชุมสวัสดิ์ เป็นผู้แปลภาษาให้ ณ ห้องอเมริกันคอนเนออร์ อาคาร 19 ชั้น 4

ยังคงอยู่ในช่วงหน้ากฐิน โอกาสที่จะได้ร่วมบุญร่วมกุศลกับวัดต่างๆก็ยังมีอยู่ ด้านคณะวิทยาการจัดการ อาจารย์โสภณ ชุมทองโต รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา ได้ฝากเชิญ คณาจารย์ ข้าราชการ บุคลากร นักศึกษา และผู้มีจิตศรัทธาทุกท่าน ร่วมพิธีสมโภชน์องค์กฐิน ในวันที่ 15 พฤศจิกายน เวลา 16.00 น. ณ ห้องสโมสรนักศึกษา คณะวิทยาการจัดการ และร่วมพิธีทอดกฐิน ในวันที่ 17 พฤศจิกายน เวลา 09.00-13.00 น. ณ วัดสระเรียง อ.เมือง จ.นครศรีธรรมราช

วันเดียวกัน 17 พฤศจิกายน นี้ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ขอเชิญชวนคณาจารย์ ข้าราชการ บุคลากร นักศึกษาและผู้มีจิตศรัทธาทุกท่าน ร่วมพิธีทอดกฐิน ณ วัดพรหมโลก ตั้งแต่เวลา 09.00 น. โดยจะมีพิธีสมโภชองค์กฐิน ณ หอประชุมมหาวิทยาลัย ในวันเสาร์ที่ 16 พฤศจิกายน เวลา 19.00 น.

ปิดท้ายพักเที่ยงวันนี้ด้วยพรรณมนำชีวิต “คนที่มีความกตัญญูแก่เวทียะไม่ตกต่ำในชีวิต การงานย่อมเจริญก้าวหน้าเสมอ” สวัสดิ์ดีคะ

“นี่ลุง ! อย่าจบเรื่องเล่าของลุงเอาดีอ้อๆ แบบนั้นะ นางเอกมีท้องกับใครก็ไม่รู้ ทำงี้ได้ไงล่ะ?”

“รู้ซิหลานรัก ! ก็เพื่อนของคุณพ่อที่อยู่บ้านหลังใหญ่ปากซอยนั้นแหละ หนูแบบเธอเรียกว่าคุณอาชา คุณอาชา นั้นแหละมือโปรรุ่นใหญ่รายนี้จะเมียย้ายไปรับตำแหน่ง ผอ. ต่างจังหวัด เสาร์อาทิตย์จึงได้กลับบ้าน พอดีพอร้ายต้องคอยรับเจ้านายช่วงเสาร์อาทิตย์ ก็พาลลี้กชวดไปไม่ได้กลับบ้านอีก พ่อเจ้าประคุณรุ่นใหญ่มากดีได้จังหวัดกปลาปากไชวชัยขบเพาะปริดีเปรมไปเลยเชียว”

“แล้วเรื่องมันจบยังไงละลุง แหม! วางมาดเป็นกรมเจ้าท่าอยู่นั้นแหละ จะบอกอะไรก็รีบบอกมาซะดี ๆ นะลุง”

“เอ็งนี่มันใจร้อนจริง ๆ ของดีมันต้องมีลิลาว่าะ ! ความจริงเรื่องราวยังดำเนินต่อเนื่องอีกเล็กน้อย คือ ครอบครัวของหนูแบบอันประกอบด้วยคุณพ่อ คุณแม่ หนูแบบ และน้องชาย ได้โยกย้ายหายสาบสูญจากซอยนี้โดยไม่มีใครรู้ว่า ไปอยู่ ณ ที่แห่งหนตำบลใด”

คุณลุงนั่งเล่าหยุดพักครู่หนึ่ง “และในเวลาใกล้เคียงกันพอสุภาพบุรุษรุ่นใหญ่มากดีก็ได้เสียชีวิตลงด้วยอุบัติเหตุปริศนา นัยว่าปีนลั่น ปีนลั่นที่ไหน อย่างไร ใครทำ ล้วนไม่มีคำตอบ แหล่งข่าวไม่ไ้ระบุ เพราะไม่ปรากฏว่ามีการจัดงานศพขึ้นทั้งที่บ้านหลังใหญ่ และที่วัดในละแวก”

“ถามจริง ๆ เอะอะ ! ลุงหยิบเรื่องนี้มาเล่าทำไม มันมีเหตุการณ์อะไรฟ้องเผยกันหรือลุง” ผู้เป็นหลานซักคำถามในความ “เจ้าท่า” ของผู้เป็นลุง

“ก็ไม่มีกระบวนการอะไรเป็นพิเศษ เพียงแต่ลุงเห็นว่าเขากำลังนัวเนียกันเรื่อง พ.ร.บ.นิรโทษกรรมฉบับสุดซอย ลุงก็หยิบเอานักวิ่งปากซอยมาร่วมแจมให้เหมาะเจาะกับสถานการณ์ ก็เท่านั้น !”

“ไม่ะลุง ! ยังมีคำว่า “ฉบับเหมาเข่ง” อีกคำนะลุง อ้อ ! นี่แปลว่าลุงกำลังมองหาเรื่องราวที่แจ่มกันไ้กับเรื่องเหมาเข่งมาเล่าให้ฟังอีกใช้ไหม้ !”

“งั้นมั้ง !!!”